

NADIA KADI

Spøgelses- slottet

LæseLyst 19

1. Lisas familie

“...med tak til Cecilie for inspirationen.”

Copyright © Nadia Kadi,
Nyt Dansk Litteraturselskab og Bibliodan
Udgivet af Nyt Dansk Litteraturselskab
og Bibliodan
Forsideillustration: Tina Hundewadt
Redaktion: Liselotte Kulpa
Grafisk tilrettelægning: Tina Hundewadt
Bogen er sat med Times New Roman
Tryk: Grafia, Søborg 2006
1. oplag 2006
ISBN: 87-89793-23-4

Lisa kom fra en stor familie. Hun havde 5 søstre. Lisa var den næst- yngste. Hun lignede ikke de andre. De havde alle lyst hår, blå øjne og brede hofter. Ligesom deres mor.

Da Lisa blev født, stod hele familien klar til at modtage endnu en lyserød skrigende baby. Lisas søstre skreg meget, da de blev født. Det blev de ved med, da de voksede op. Lisa kom fra en meget larmende familie. Til alles store overraskelse lignede Lisa ikke de andre. Hun havde mørkt hår og brune øjne. Da hun kom til verden, sagde hun ikke en lyd. Hun kiggede bare rundt. “Det var lige godt satans,” sagde hendes far. “Hun ligner jo tvillingerne!”

Det var rigtigt. Tvillingerne var familiens sorte får. Det var Lisas smukke tanter på hendes fars side. Familien kunne godt lide de to tvillinge-søstre. Men de var meget mærkelige. I modsætning til resten af familien havde de ikke slået sig ned og fået masser af børn. Den ene tvilling havde fået en søn i en meget sen alder. Det var alt.

I Lisas familie var det utænkeligt kun at få ét barn. Tvillingerne havde i stedet rejst meget. Historierne fra deres ungdom var rigtig vilde. Nu var de ganske vist gamle. Men de levede stadig et hektisk liv. Og de var stadig smukke.

Selvom de rejste meget, havde de udmærket styr på, hvad der foregik i familien. De elskede sladder.

Som årene gik, blev det mere og mere tydeligt, at Lisa ikke lignede sine søstre. Selvom hun var den absolut kønneste, var hun ikke interesseret i drenge. De andre søstre fandt meget hurtigt kærester. Da de blev voksne, giftede de sig alle inden de fyldte 25.

Lisa var 26 og havde stadig ingen mand. Selvfølgelig havde hun haft kærester. Men hendes store lidenskab var studiet. På det punkt lignede hun hverken sine søskende eller tvillingerne.

Der var ingen, der forstod det. Lisa flyttede til København for at starte på universitetet. Familien havde ondt af hende.

“Du kan få hvem du vil have, så hvorfor støver du til på skole-bænken?” spurgte de tit. Eller:

“Hvad vil du i København? Du kan få et udmærket job her.”

Tvillingerne forstod hende heller ikke. Gennem hele

hendes barndom havde de holdt ekstra øje med hende. De forventede, at hun blev ligesom dem. De sendte hende mange breve, som hun altid besvarede. Hun elskede de skøre gamle damer.

“Hvorfor læser du ikke i London? Der er så mange interessante mennesker,” foreslog de.

“Eller i USA. Der er virkelig sjovt.”

Det gjorde ikke Lisa noget, at familien ikke forstod hende. Det var hun vant til. Men hun ville give tvillingerne ret i, at én ting var mærkelig: Nemlig at hun læste sprog på universitetet – uden at have lyst til at rejse. For Lisa handlede studiet mere om grammatikken. Hun havde altid været en en-spænder.

Hele sin barndom havde hun boet i et hus, der var for lille. Et hus proppet med mennesker. Nu nød hun roen. Hun var lykkeligst, når hun var alene med sine bøger. Eller i en spændende undervisnings-time. Lisa smilede for sig selv. Hun var endnu mærkeligere end tvillingerne. Det skrev hun til dem.

“Sludder!” svarede de tilbage. “Du har bare aldrig mødt de rigtige mennesker. Du kender kun landsby-tosserne (her mente de hendes familie og de, der boede i nærheden) og super-nørderne. Det er på tide, at du udvider din horisont.”